

MATERINSTVO

Materinstvo. Ob tem izrazu se nam navadno v mislih porodijo lepa čustva, ljubezen med otrokom in materjo, spomini iz preteklosti, sreča, ... To radost sem pričakovala tudi pri **zakoncema** Bovary, ko se jima je rodila hčer, vendar sem se motila.

Bovaryeva sta imela zelo različen odnos do novorojene hčerke Bertke. Charles je bil ob njenem rojstvu zelo srečen, v nasprotju z Ema, ki je kazala veliko razočaranje. Upala je namreč, da se ji bo rodil sin, saj bi imel večjo možnost napredovanja v družbi, o čemer pa je Ema, kot Charlesova žena, lahko le sanjala. Morda je upala, da bi s sinovim uglednim družbenim položajem bile njene sanje po visoki družbi končno uresničene. Ker pa se ji je rodila hčer, so bile te sanje, kot ponavadi, strte. Menim, da se njeno materinstvo še najbolj kaže v tem razočaranju, saj je žalostna, ker ve, da se bo morala hči, tako kot tudi ona, prebiti v visoko družbo le z ugodno poroko.

S hčerko zakonca nista imela veliko stikov, saj sta jo že zgodaj dala v rejo, kar pa je bilo za tisti čas nekaj čisto običajnega. Obiskovala sta jo zelo redko. Opazila sem, da se v Emi ni ob rojstvo hčerke prebudil niti kanček materinstva. Hčerka se ji je celo gnusila, ko jo je nekoč pobruhala po ovratniku. Pretresljivo je tudi, da je Ema več ljubezni, pozornosti in časa namenjala celo svoji psici kot pa lastni hčerki. Tudi Charles jo kljub njegovi ljubezni, ki jo je sprva kazal, ni pogosto obiskoval. Menim, da so vzroki njegovega redkega stika z Bertko tudi Emine bolezenske težave, saj poleg njih ni utegnil skrbeti še za hčer.

Življenje pa je najmanj prizaneslo Bertki. Nikoli ni doživela, ljubezni, ki bi jo morala prejeti od mame. Svoje starše je komajda poznala, saj je že kot dojenček rasla v reji. Najbolj me je prizadelo, ko sem izvedela, da se je morala po smrti staršev preseliti in delati v tovarni kot navadna delavka, saj je bila njena usoda tako s propadom Bovaryevih že vnaprej zapečaten. Njeno življenje se mi zdi tragično. Celó bolj tragično od Eminega. Ema je namreč sama povzročila svoj propad, ker je venomer hrepenela po neki sreči in ljubezni, ki ni bila mogoča. Bertka pa si svoje usode ni mogla krojiti sama, saj je bila ta prepuščena drugim in nanjo sama ni mogla ničesar prepričati ali kako drugače vplivati na svoje življenje.

Mislim, da bi morala Charles in Ema Bovary svoji hčerki posvečati več časa in jo sama vzgojiti. Prav tako bi morala Bertka v svojem otroštvu prejeti meterinsko ljubezen staršev, ne pa živeti tako tragično in pusto otroštvo brez staršev.

Najbolj se mi smili sama Bertka, ki pri vsem skupaj ni bila ničesar kriva

Končala je kot delavka v tovarni – ima tragični konec/tragično življenje.... Brez lastnega vpliva ... jo je doletela nesreča... ne da bi na to lahko sama vplivala/preprečila

Uživanja družbenega ugleda